

rømmedes en Nedsættelse i Allinge Havns Gæld, vilde det blive særdeles vanskeligt at begrunde et Afslag, naar snart sagt hvilken som helst anden af Statens Debitorer fremsatte Anmodning om delvis Eftergivelse af sin Gæld; ogsaa af Hensyn til Konsekvenserne maa Kommissionen derfor formene, at der ikke er Anledning til at lade heromhandlede Havn afgøre sin Gæld med en Affindelsessum.

For imidlertid ikke at betage Havnen en tilsvarende Adgang, som den der har været aaben for de øvrige Debitorer, hvis Gældsforhold til Staten har været undergivet Kommissionens Behandling, til gennem mundtlig Forhandling med Kommissionen nærmere at paavise, hvad der kunde tale for en Nedsættelse af Gælden, har Kommissionen efter at have besigtiget Havnen den 17. Juli d. A. haft en Sammenkomst med Havneudvalget og Byraadet for Allinge-Sandvig Kommune. Paa dette Møde blev Kommissionens ovenanførte Stilling til Sagen nærmere udviklet og begrundet, hvorefter der blev rettet en Forespørgsel til Udvalget, om samme havde noget yderligere at anføre udover, hvad der tidligere skriftlig var meddelt Kommissionen. Dette viste sig ikke at være Tilfældet. Næst at fremkomme med almindelige Udtalelser om, at Udvalget formente, at Ret og Billighed tilsagde, at der indrømmedes Allinge Havn en tilsvarende Lempelse i dens Forpligtelser overfor Statskassen, som ved Lov Nr. 90 af 6. April 1906 var indrømmet de øvrige bornholmske Havne, og at henvise til, at Allinge-Sandvig Kommune er en af de fattigste Købstadkommuner iher i Landet, gentog Udvalget, at en Forbedring af Indsejlingen til Havnen var en Nødvendighed, og for at Havnen kunde blive i Stand til at udrede de derved foranledigede betydelige Udgifter, maatte det indtrængende anmode om, at en væsentlig Del af heromhandlede Gæld til Statskassen blev eftergivet.

Henvisningen til, at Allinge-Sandvig Kommune i økonomisk Henseende er uheldig stillet, er uden Betydning, eftersom der selvfølgelig ikke stilles Betalingskrav til Garanten, naar Debitor — som i nærværende Tilfælde — selv kan betale. Kommissionen er derhos af den Anskuelse, at Spørgsmaalet om en Forbedring af Besejlingsforholdene for Havnen, hvor ønskelig end en saadan maatte være, ikke vil kunne tages i Betragtning ved Behandlingen, af den foreliggende Sag. Saafremt det maatte befindes, at den foreliggende eller en anden Plan til Forbedring af Allinge Havn fortjente Statens Støtte, burde denne formentlig ydes alene gennem et kontant Tilskud. Og det bør ogsaa tages i Betragtning, at Havnens Indtægter allerede efter det ovenfor opstillede Budget og muligvis end mere efter en eventuel Forbedring af Indsejlingen, ville blive saa store, at der, ogsaa efter at Afdrag og Renter paa heromhandlede Gæld ere afholdte, kan paaregnes et ikke ubetydeligt Beløb disponibelt til Forrentning og Amortisation af det Laan, som Havnen maatte optage for at tilvejebringe sin Anpart i Udgifterne ved den forønskede Forbedrings Gennemførelse.

Kommissionen fastholder derfor, at der ikke er Anledning til at indrømme Allinge Havn Adgang til at afgøre sine Gældsforpligtelser til Statskassen ved kontant Betaling af en Affindelsessum.

÷ Med vedlagte Skrivelse af 7. August d. A. fra Bornholms Amt har man modtaget den ligeledes vedlagte Skrivelse af 31. Juli s. A. fra Allinge-Sandvig Byraad, hvori Kommissionen anmodes om at ville forebringe Finansministeren Byraadets indtrængende Andragende om, at Allinge Havns Gæld til Statskassen maa blive afgjort ved den af Folketingsmand Blem i sidste Rigsdagssamling foreslaaede Affindelsessum 28,000 Kr.

P. Hansen. B. Howard Grøn. Chr. Hummel. P. Nørgaard.

Til Finansministeren.

Bornholms Amt.

Rønne, den 7de August 1906.

„Ved at fremsende hosfølgende Andragende, hvori Allinge-Sandvig Byraad anholder om, at Allinge Havns Gæld til Statskassen maa blive afgjort ved Betaling af en Affindelsessum af 28,000 Kr., skal man — næst at bemærke, at Amtet, der ikke kender de mellem Kommissionen og Byraadet førte Forhandlinger, ikke kan udtale sig om det fremsatte Tilbuds Rimelighed — tjenstligst ytre, at man kan anbefale, at